



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De differentia Clerici & Monachi. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT PRIMVM.

De commendatione sacra scriptura.

1. **F**lli, à iuuentute tua excipe doctrinam, & vsque ad canos inuenies *Eccli. 6.*
sapientiam. Igitur ante omnes artes discere sacram scripturam
 legere & rectè intelligere, firmiter credere, bene ac iustè viuere,
 vt ad vitam æternam possis Christo fauente feliciter peruenire.
 Nam ignorantia diuinæ legis, mater est erroris & ianua mortis,
 priuatio honoris, virtutis, & salutis. Verbum autem Dei & do-
 ctrina Christi, lumen vitæ, salus mundi, porta cœli, cibus animæ,
 iucunditas cordis Deum super omnia amantis. Dicit quidam
 poeta deuotus, monachus factus:

Hoc est nescire, sine Christo plurima scire.

Si Christum bene scis, satis est, si cetera nescis,

Nexia nempe tibi.

2. Nil ergo sacra scripturæ præponendum, nil Christo super-
 ponendum, nil illi coarquandum, qui dicit: *Ego sum ostium ouium;* *Ioan. 10.*
per me si quis introierit, saluabitur. Et iterum: *Ego sum via, veritas,*
& vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me. Nemo venit ad cælum,
 nisi per me. Nemo liberabitur ab inferno, nisi per me. Vnde fan-
 ctus Petrus contra Iudæos libera voce clamat, & dicit: Non est
 aliud nomen sub cœlo datum hominibus, in quo oportet nos sal-
 uos fieri, nisi nomen Domini nostri Iesu Christi filij Dei.

CAPVT II.

De differentia clerici & monachi.

1. **O**ves meæ vocem meam audiunt, ait Dominus. Ille vocem Iesu
 audit, qui mundum spernit, carnem domat, diabolo resistit, *ibidem.*
 & vitia sua vincit, & Iesum ex toto corde suo diligit, & pro posse
 sequitur. Est magnum vitium, in scolis loqui incongruè lati-
 num; sed maius est vitium, coram Angelis offendere quotidie
 Deum peccatis, nec inde dolere. Est etiam magnum vitium apud
 logicos nescire soluere argumentum; sed maius est vitium apud
 monachos frangere ieiunium & silentium.

2. Est magna confusio apud rhetores, titubare in lingua & ver-
 bis; sed maior est reprehensio apud deuotos cantores, errare in
 hymnis & psalmis, nec attendere ad sensum verborum in scriptu-
 ris. Dicitur, quòd scientia non habet hostem, nisi ignorantem, &
 conscientia non habet acriorem arguentem, quàm seipsam malè
 regentem. De nullo magis conqueri & indignari habes, quàm
 de

de teipso, ô homo inobediens Deo, conscientia propria te accusante, absque teste aliquo in iudicio. Cum enim contra virtutem & conscientiam agis, teipsum lædis & confundis. Igitur in omnibus agendis, sis custos cordis & oris, cum sis ad mala pronus. Ad hæc iuuat optimè, in solitudine manere, orare, studere, scribere, operari.

CAPVT III.

De thesauro eloquiorum diuinorum.

Psal. 118.
Libri sacri
quos fru-
ctus asse-
rant.

I. **L**ætabor ego super eloquia tua, sicut qui inuenit spolia multa. Vbi? In libraria nostra, multis sacris codicibus ornata. Nā libri doctorum, thesauri sunt clericorum. Docent enim ignaros, arguunt ociosos, excitant torpentes, stimulant dormientes, corrigunt errantes, erigunt corruentes, terrent ridentes, consolantur lugentes, laudant humiles, vituperant superbientes, confortant debiles, reprimunt præsumentes, concordant rixantes, mitigant turbatos, lætiificant tristes, subsannant vanè glorientes, iustificant pios, damnant peruersos, sanant languentes, saluant pœnitentes, honorant veraces, confundunt fictos & mendaces, defendunt iustos & misericordes, vindicant omnes iniqua agentes, scriptum est in psalmo: Odisti omnes, qui operantur iniquitatem; perdes omnes, qui loquuntur mendacium. A quibus malis nos semper custodiat Iesus Christus Dominus noster. Amen.

CAPVT IV.

De bonis scriptoribus librorum.

Libri in
subsidium
memoriæ
eduntur.

i. **A**udi Israel præcepta Domini, & ea in corde tuo quasi in libro scribe. O dulce verbum & vtile consilium, cordi firmiter inferendum, & piæ memoriæ iugiter commendandum. Sed quia cor hominis est instabile, & memoria multū vaga & labilis; ideo oportet adhibere infirmo animo vtile remedium, contra obliuionem & frequentem errorem; vt verba Dei scribantur in libro, ne pereant semina sancta ex ore prolata. Quoniam quidem vox audita citò perit, litèra autem scripta diu manet ad legendum & prædicandum. Prodest autem multum exemplar bonum & correctum ad bene scribendum, & delectat ad sæpe legendum. Vnde quidam amator scripturæ, ait sacros libros scribenti:

Scribito correctè, distinctè, protrahe certè:

Nec nimis acceleres, ne qua imperfecta relinquas.

(quirit.
Ille enim rem bene facit, qui nil negligit, quod status & ordo re-
2. Non conturberis in labore præ tædio, nam Deus est causa
omnis